

Mälestades
rahvapillimees
Voldemar Varikut

Surmasõnumid on tavaliselt kiired liikuma aga mitte teade juba kauemat aega haige ja viimasel ajal üksinduses elava rahvapillimehe Voldemar Variku lahkumisest Torontos 9. märtsil. Ta polnud mitmes suhtes tavaline eestlane, vaid eesti rahvakultuuri üks edastajaid ja tõlgendajaid.

Voldemar Varik sündis Mustjallas, Saaremaal 20. jaanuaril 1920 taluperemehe pojana. Neid poegi oli kokku tervelt seitse. Kõik nad olid muusikahuvilised, eriti aga Volli, üks keskmistest vendadest. Ta mängis mitmesuguseid pille, eriti aga löötspilli ja torupilli. Temast sai valla pillimees juba päris poisi põlves. Isa nähes poisist sellist muusikahuvi, müüs maha tüki metsa ja ostis talle tol ajal väga hinnalise akordioni. Volli mängis kõike, mida ta oli kuulnud, ja ta mängis neid erilise rõhuga, mis tantsijaid ei saanud jätta istuma või inimesi lugudele kaasa laulmast. Ta imiteeris eriti küla laulikuid. Seal, kus ta mängis, oldi naerulnägudega. Ta helid ja isiksus ühendasid. Kui Eestis Torupilli Juss oli surnud, astus Volli Varik tema jälgedesse. Ernst Idla kord iseloomustas Varikut isegi parema torupillimehena kui seda Juss oli.

E.V. sõjaväes oli Varik puhkpillide orkestris. Tegevväelasena viidi teda 1941.a. Venemaale, kuid tuli üle teisele poolele veel samal aastal Staraja Russa all. 1944 võitles ta saksa vormis venelaste vastu ning põgenes seejärel Rootsi, kus sai töökoha akordionide häälestajana. Stockholmis mängis ta rahvatantsijatele ning ta rahvamuusika helid kostusid I Rootsi eestlaste laulupeol 1948. Ta valmistas Rootsis enesele ka torupilli, millega Kanadasse ümber asus 1949.

Voldemar Varik oli Torontos esimeste saarlaste rahvarohkete pidude üheks kavaliseks organisaatoriks. Kõik mäletavad tema juhtimisel esinenud saare kaheksat akordionisti ja kvartetti. Ta oli üks Toronto Saarlaste Ühingu asutajaid liikmeist. I Põhja-Ameerika Eesti Päevadel Torontos 1957 oli ta loomulikult väljas oma torupilliga. Ta laulis Toronto Eesti Meeskorris. Viimast korda esines ta saarlastele kümnekond aastat tagasi koos endise põhjamaade akordion virtuoosi Robert Salongiga ja teiste rahvamuusikutega ka hiljem. Selle järel algasid tal tervise probleemid, mis lõpuks temast võidu said.

Raske on uskuda, et Voldemar Variku maisest kehast on järele jäänud vaid tuhk, aga ta pilli rõõmsad hääled helisevad edasi. Helisevad lahkunu mälestuseks vana eestlaste kauge sõnumina rahvakultuuri edasikandmiseks ka praegu. See sõnum on nii sügav ja jõuline, mida Volli Varik oma lahkumisega meile kõigile ütleb. Sellepärast siis siinkohal Sinule rahva tänu ja respekt! Rahvapilline muusikaand elab edasi kontrabassi kunstnikus, tütres Viisus.

ROBERT KREEM

Mie 3lu
#14
5. apr. 1988

1988a.

~~1. kord...
2. kord...
3. kord...~~

2

Täi esli
Vale

keesemeid

TEKSTIIL: linikud, sohva
padjakatted jne.

PUUST: seinataldrikud ja
mitmesuguseid esemeid . . .

HELIPLAADID ja KASSETID
RAAMATUD (ka lastele)

MAALID

SEEBID

KREEMID „Kamill“

MASSEERIJAD „Rakuda“

POSTKAARDID jne.

958 Broadview Ave.
Toronto, Ont. M4K 2R6
Tel. 466-0951
(Eesti Majas, II korral)

*Anti
Osma
Arno
Heino
Velli
Riiko
Kaljo*

Meie Elu

ÜKSIKNUMBRID ON MÜÜGIL:

TORONTO

Rooneeme pagariäris 484 Queen St. W.
„Meie Elu“ talituses 958 Broadview Ave.
Broadview Delicatessen 141 Danforth Ave.
Viking Foods 133 Laird Dr.

THUNDER BAY

Finnish Book Store 168 Algoma St.

Eestlaste ajaleht „MEIE ELU“ levib üle kogu maailma, kus
asub eestlasi. ● Tellige ja lugege „MEIE ELU“. ● Nõudke
„MEIE ELU“ proovinumbreid.

„MEIE ELU“ tellimishinnad: Kanadas 1 a. \$45.00, 6 k. \$25.00,
3 k. \$16.00. ● USA-sse 1 a. \$50.00, 6 k. \$28.00, 3 k. \$18.00.
● Ülemeremaadesse 1 a. \$55.00, 6 k. \$30.00, 3 k. \$20.00. ●
Kiripostilisa: Kanadas 1 a. \$39.00, 6 k. \$19.50, 3 k. \$9.75. USA-
sse 1 a. \$48.00, 6 k. \$24.00, 3 k. \$12.00. Ohupostilisa üle-
meremaadesse: 1 a. \$93.00, 6 k. \$46.50, 3 k. \$23.25.

„MEIE ELU“ TALITUS